

La campanya electoral catalana irromp al debat dels pressupostos de l'estat

La disposició addicional tercera del nou Estatut d'autonomia preveu que l'estat, durant els propers set anys, invertirà en infraestructures a Catalunya un percentatge igual a l'aportació catalana al PIB espanyol, amb la correcció de la xifra del Fons de Compensació Interterritorial. Enguany es va calcular que aquesta aportació catalana a Espanya era del 18,85%. Doncs bé, aquí acaba l'acord, perquè l'aplicació d'aquesta xifra que ha fet l'equip del ministre d'Economia Pedro Solbes no té res a veure amb els càlculs que s'havien elaborat a Catalunya. En els pressupostos generals de l'estat, presentats al Congrés dels Diputats la setmana passada, la inversió prevista en infraestructures a Catalunya és de més de 500 milions d'euros per sota de la majoria de càlculs que s'havien pronosticat al Principat. La diferència desfavorable a la interpretació catalana és menor segons els comptes del Departament d'Economia de la Generalitat, del socialista Antoni Castells. El conseller calcula com a inversions en infraestructures uns 250 milions d'euros més, provinents d'una partida corresponent a materials ferroviaris. Una despesa, però, que cap altre partit català –ni el mateix Ministeri, ni cap altra institució econòmica– computa com a infraestructures.

El fet és que l'aplicació del nou Estatut no ha aconseguit superar els desacords entre l'estat i Catalunya referits al finançament en general, i en especial a les inversions en infraestructures.

Ni amb un Estatut nou. Els dos anys i escaig de debat estatutari, doncs, no han servit per aconseguir que a Catalunya s'aixequin veus en contra de la insuficient inversió en infraestructures de l'estat, ni tampoc per posar sobre la taula un model clar que reconegui finalment l'aportació catalana en el PIB espanyol.

El nou text estatutari tampoc no ha servit, així, per evitar que Catalunya torni a ser el papu de la insolidaritat per als

Les primeres xifres presentades pel ministre Solbes dels pressupostos generals de l'estat han posat en evidència les discrepàncies interpretatives entre l'executiu espanyol i la majoria de partits catalans del nou Estatut català, especialment pel que fa a les inversions de l'estat en infraestructures a Catalunya. Un bon condiment per fer bullir l'olla de la campanya electoral catalana.

espanyols, segons explica el diputat d'ERC, Joan Puig, qui considera que les xifres aportades per Solbes en els pressupostos estatals no resolen, de nou, el problema de finançament de Catalunya. Per a la formació independentista, les xifres del Ministeri se situen en més de 700 milions d'euros per sota del que correspon. Puig troba greu que el primer any d'aplicació del nou Estatut ja hi hagi unes diferències tan grans en la fórmula d'aplicar la disposició addicional estatutària. Al seu parer no és lògic que, un cop aprovat un Estatut, "s'hagi de tornar a batallar per culpa d'un ball de xifres en el qual l'estat sempre té la darrera paraula". Per al diputat, aquesta situació és la prova dels déficits del text estatutari, ja que permeten que l'executiu espanyol pugui continuar, per exemple, fent interpretacions sempre restrictives –en aquest cas, pel que fa a les inversions estatals a Catalunya–. Puig retreu, per exemple, que el nou Estatut no defineixi conceptes tan bàsics com el d'infraestructura. I és que aquest buit permet, per exemple, que el Ministeri faci la pirueta d'aplicar només el 18,85% d'inversions en les despeses tan sols dels ministeris de Foment i del de Medi Ambient. Per tot això, Esquerra ha anunciat que si no hi ha un canvi clar en

els plantejaments dels pressupostos de l'estat, presentaran una esmena a la totalitat.

Els grups parlamentaris de CiU i d'EU-IC al Congrés –tot i que els ecosocialistes han moderat les seves posicions– també han criticat aquest criteri restrictiu del Ministeri d'Economia a l'hora de decidir què són infraestructures. Així mateix, CiU també ha deixat entreveure la possibilitat de presentar una esmena a la totalitat dels pressupostos generals de l'estat. De fet, la federació nacionalista també discrepa profundament de les xifres d'inversió previstes per l'estat a Catalunya, que queden lluny de les establertes en l'Estatut. El diputat de CiU al Congrés Josep Sánchez Llibre coincideix amb els altres grups catalans en la idea que és absurd que el Ministeri d'Economia tan sols consideri que les infraestructures només corresponen a inversions de Foment o de Medi Ambient, i que deixi fora altres infraestructures públiques d'altres àmbits, com ara el cultural, l'educatiu, etc. A més, per a CiU aquest debat és especialment important, perquè pot determinar el mètode de càlcul per als exercicis dels propers anys, ja que la disposició addicional estatutària es refereix als set primers anys d'aplicació del nou Estatut.

El ministre d'Economia espanyol, Pedro Solbes, lliura els pressupostos generals de l'estat al president del Congrés dels Diputats, Manuel Marín. El debat definitiu dels pressupostos no es produirà fins després de les eleccions catalanes.

Alhora, la federació nacionalista també és molt crítica amb el paper dels socialistes catalans. Consideren que les xifres que donen per contrarestar la magresa dels pressupostos plantejats per l'executiu espanyol són "focs d'encenalls" per amagar, diuen, la incapacitat de fer complir al PSOE el que diu l'Estatut.

Duran espera un gest de Solbes.

Tot i la discrepància, CiU deixa la porta oberta a les negociacions que es puguin fer durant aquests dies. De fet, la federació nacionalista espera algun gest de l'equip del ministre Solbes en les reunions que ha de mantenir amb el dirigent de la federació, Josep Antoni Duran i Lleida. Un gest que, a parer de CiU, seria de "justa correspondència" a la lleialtat que aquesta formació va tenir cap a l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero durant el procés de negociació de l'Estatut, tal com considera el diputat d'Unió, Sánchez Llibre. Per tant, abans de decidir si presenta una esmena a la totalitat dels pressupostos, CiU esperarà a veure si el ministre Solbes "mou fitxa".

Menys optimistes són els republicans, que, tot i estar també oberts a les nego-

ciacions, donen gairebé per presentada l'esmena a la totalitat. Els independentistes encara recorden l'immobilisme de l'executiu espanyol en el procés de negociació de l'Estatut a Madrid.

Tot i així, CiU i ERC coincideixen a reivindicar que el diferencial entre les xifres d'inversió prevista i l'executada (aquesta darrera sempre inferior) es destini també a Catalunya. Una de les fórmules podria ser el rescat de peatges o la creació de vies alternatives a les de peatge, com defensa la federació. Una opció que, a parer dels republicans, no acaba de ser l'adequada, perquè el rescat de peatges s'hauria de fer recorrent a altres partides pressupostàries, provinents per exemple de la creació de fons addicionals, o a part dels impostos recaptats (com l'IVA). Així, els republicans preferirien que l'articulat preveïés fórmules per garantir l'execució de les inversions establertes pels pressupostos i, si no s'aconsegueix, el traspàs directe d'aquestes partides no executades a la Generalitat.

Un debat en plena campanya electoral. Els dies 17 i 18 d'octubre se

celebrarà al Congrés el debat de les esmenes a la totalitat dels pressupostos generals de l'estat. El debat es farà, per tant, tot just a l'inici de la campanya electoral catalana. Així doncs, ara més que mai la política catalana agafarà el pont aeri.

Ara bé, el debat real dels pressupostos es durà a terme un cop hagin passat les eleccions catalanes, de manera que serà amb un nou govern a la plaça de Sant Jaume. I sigui quin sigui el color del futur Govern català, l'executiu espanyol té pocs motius per a la preocupació. A més, el PSOE pot aconseguir fàcilment prou suport parlamentari al Congrés per tirar endavant els seus pressupostos. Cal tenir en compte que amb tan sols els vots de 7 diputats del PNB, els 3 de CC, els 2 del BNG i el de Nafarroa Bai i el del CHA, el PSOE ja obté 3 diputats més dels necessaris per aconseguir una majoria absoluta. I això, sense afegir els diputats d'IU. Per tant, com en la negociació de l'Estatut, el PSOE només haurà d'esperar quin dels dos grups nacionalistes diu primer que sí.

Enric Rimbau